

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: "CHEZ Elektro Bulgaria" AD (C-427/16) och "FrontEx International" EAD (C-428/16)

Svarande: Jordan Kotsev (C-427/16) och Emil Yanakiev (C-428/16)

Domslut

- 1) Artikel 101.1 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU, ska tolkas så, att nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, som innebär dels att en advokat och dennes klient inte har rätt att överenskomma om ett arvode som underskrider det minimibelopp som har fastställts i en föreskrift som har antagits av en yrkesorganisation för advokater, såsom Vissh advokatski savet (Högsta advokatrådet i Bulgarien), vid fara att denna advokat kan bli föremål för ett disciplinförfarande, dels att den nationella domstolen inte har rätt att anta ett betalningsföreläggande avseende ett arvode som understiger detta minimibelopp, kan begränsa konkurrensen på den inre marknaden i den mening som avses i artikel 101.1 FEUF. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva huruvida en sådan lagstiftning mot bakgrund av dess tillämpning i konkreta fall verkligen motsvarar legitima mål och om de begränsningar som därigenom påförs inte går utöver vad som är nödvändigt för att säkerställa genomförandet av dessa legitima mål.
- 2) Artikel 249 FEUF, jämförd med artikel 4.3 FEU och rådets direktiv 77/249/EEG av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster, ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, enligt vilken juridiska personer och enskilda näringsidkare får ersättning för advokatarvoden som beslutats om i nationell domstol om de har företrätts av en juridisk rådgivare.
- 3) Artikel 78 första stycket a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den utgör hinder för nationell lagstiftning, som den i de nationella målen, enligt vilken mervärdesskatt utgör en del av arvoden till registrerade advokater om detta medför att dessa advokatarvoden blir föremål för dubbelbeskattning vad avser mervärdesskatt.

⁽¹⁾ EUT C 371, 10.10.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från del'Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Entertainment Bulgaria System EOOD mot Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

(Mål C-507/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 168 a, artikel 169 a, artikel 214.1 d och e samt artiklarna 289 och 290 — Avdragsrätt för ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats — Utgående transaktioner i andra medlemsstater — Skattebefrielse i den medlemsstat i vilken avdragsrätten utnyttjas)

(2018/C 022/18)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Entertainment Bulgaria System EOOD

Motpart: Direktor na Direksia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

Domslut

Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/162/EU av den 22 december 2009, ska tolkas så, att det utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som är etablerad inom denna medlemsstats territorium, inte får dra av ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats i nämnda medlemsstat för tjänster som tillhandahållits av beskattningsbara personer som är etablerade i andra medlemsstater och som används för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än den i vilken den beskattningsbara personen är etablerad, med anledning av att nämnda person är registrerad till mervärdesskatt enligt något av de två fall som avses i artikel 214.1 d och e i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/162. Artikel 168 a och artikel 169 a i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/162, ska däremot tolkas så, att de inte utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken en beskattningsbar person, som är etablerad inom en medlemsstats territorium och är skattebefriad där, inte får dra av ingående mervärdesskatt som ska betalas eller har betalats i nämnda medlemsstat för tjänster som tillhandahållits av beskattningsbara personer som är etablerade i andra medlemsstater och som används för att tillhandahålla tjänster i andra medlemsstater än den i vilken den beskattningsbara personen är etablerad.

⁽¹⁾ EUT C 441, 28.11.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 23 november 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo – Spanien) – Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González mot Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Mål C-547/16) ⁽¹⁾

(Konkurrens — Artikel 101 FEUF — Avtal mellan företag — Affärsförbindelser mellan företag som driver bensinstationer, å ena sidan, och oljebolag, å andra sidan — Långfristiga exklusiva avtal om leverans av drivmedel — Beslut genom vilket Europeiska kommissionen gör ett företags åtaganden bindande — Fråga om hur bundna de nationella domstolarna är av kommissionens beslut om åtaganden — Artiklarna 9.1 och 16.1 i förordning (EG) nr 1/2003)

(2018/C 022/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gasorba SK, Josefa Rico Gil och Antonio Ferrándiz González

Motpart: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Domslut

Artikel 16.1 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 FEUF] och [102 FEUF] ska tolkas så, att ett beslut om åtaganden som Europeiska kommissionen har fattat enligt artikel 9.1 i nämnda förordning och som avser vissa avtal mellan företag, inte utgör hinder för de nationella domstolarna att pröva huruvida dessa avtal är förenliga med konkurrensreglerna och i förekommande fall ogiltigförklara avtalen enligt artikel 101.2 FEUF.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.